

LIBÉRIA MÁR FOGADJA A DEPORTÁLTAKAT
– AZ EU MÉG KERESI A PARTNEREKET

Augusztus 20-án egy repülőgépen húsz, az Egyesült Államokból deportált, többségében latin-amerikai állampolgárságú irreguláris migráns érkezett Libériába. Ez az első csoport abból az akár 1200 fős keretből, amelyet a nyugat-afrikai ország egy kétoldali megállapodás alapján fogad a következő egy évben. Létszámát tekintve a libériai-amerikai egyezmény a Trump-kormányzat eddig legnagyobbat, harmadik országba történő deportálási megállapodásai közé tartozik.

A harmadik országba történő deportálás azt jelenti, hogy Washington az ország területén illegális módon tartózkodó személyt nem a saját állampolgársága szerinti országba, hanem egy öt befogadni hajlandó harmadik országba toloncolja ki. Erre általában olyan esetekben kerül sor, amikor az anyaország nem hajlandó visszafogadni saját állampolgárát, vagy az érintett hazatérése kockázatos lenne. A [Third Country Deportation Watch](#) nyilvántartása szerint a második Trump-adminisztráció eddig legalább 35 országgal kötött ilyen megállapodást, közte 14 afrikai állammal, és 26 országba több mint 23 000 embert toloncoltak ki ezen egyezmények alapján.

[Jerolinmek Pia](#)h libériai tájékoztatási miniszter hangsúlyozta, hogy a deportáltakat „vendégként” fogadják, akik szabadon folyamodhatnak menedékkért, vagy ha kívánják, bármikor elhagyhatják az országot. Bár a miniszter kiemelte, hogy országa nem kap ellenszolgáltatást a deportáltak befogadásáért, kritikusok sürgetik a tárgyalások részleteinek mielőbbi nyilvánosságra hozatalát. A deportáltak befogadásáról 2025 szeptemberében született megállapodás az Egyesült Államok és Libéria között, majd decemberben ötéves, 124 millió dolláros egészségügyi egyezményt kötöttek, valamint Washington

meghosszabbította a libériai állampolgárok turistavízumainak érvényességét 12-ről 36 hónapra.

A megállapodás gyakorlati kockázataira mutat rá, hogy a libériai csoportból hatan nem voltak hajlandók kiszállni a repülőgépből – őket Egyenlítői-Guineába szállították tovább, amely korábban szintén hasonló megállapodást kötött Washingtonnal. Egy atlantai jogvédő szervezet információi szerint a négy kubai, egy brazil és egy kameruni állampolgárnak azt mondták, hogy visszatérhetnek az Egyesült Államokba, ehelyett azonban Malabóba repültek, ahol bilincsben szállították le őket a gépről, és jelenleg egy hotelben tartják őket negyven másik deportált migránssal együtt.

Az Európai Parlament 2026. június 17-én szavazta meg a jogszabályt, ami lehetővé teszi, hogy a tagállamok az EU határain kívül, harmadik országokban hozzanak létre visszatérési központokat. Ruanda megerősítette, hogy tárgyalásokat folytat több uniós tagállammal egy visszatérési központ létesítéséről, azonban Yolande Makolo kormányzóvivő szerint egyelőre nem jutottak megállapodásra. Amíg azonban az EU egyelőre csak partnereket keres, Washington már évek óta a gyakorlatban, több tucat bilaterális egyezmény és több tízezer érintett kitoloncolásával teszi próbára ugyanezt a modellt. A libériai eset rámutat, hogy milyen kihívásokkal kell majd az EU-nak szembenéznie, ha gyakorlatba ülteti saját elképzelését.